

Ta Vẫn Chờ

“Ta vẫn chờ” khi chân còn “Bước khẽ”
Đã bao lần muốn bước lại bên em
Để trao hết đôi câu mộng êm đêm
Nhưng lại ngỡ ... lại ngừng ... lại buồn thêm

“Ta vẫn chờ” khi chân còn “Bước khẽ”
Cánh hoa nở ... vẫn ấp ủ trong tim
Tâm tình ấy ... muôn thuở ta im lìm
Suốt cuộc đời ... ta cười mỉm đứng yên

“Ta vẫn chờ” khi chân còn “Bước khẽ”
Sợ đất mềm đau đớn bởi nắng mưa
Nên xin ép cánh hoa ... loại sống thừa
Vào một chốn ... nhường đất loài em ưa

“Ta vẫn chờ” khi chân còn “Bước khẽ”
Thấy xuân tàn ... Hạ cháy ... Lá Thu sang
Đông lạnh tan khiến thân ta vỡ vàng
Thôi đừng nhé ... hãy để hoa dờ dang ...

Trần Ngọc Lân